

Jadwiga Szafranec

**DOKUMENTACJA BADANIA SPRAWOZDANIA
FINANSOWEGO A WYMOGI W TYM ZAKRESIE
WYNIKAJĄCE Z NORM WYKONYWANIA ZAWODU
BIEGŁEGO REWIDENTA**

1. Warunki badania sprawozdania finansowego

Celem badania sprawozdania finansowego jest wyrażenie opinii uzupełnionej o raport o tym, czy sprawozdanie finansowe zostało we wszystkich istotnych aspektach sporządzone zgodnie z określonymi założeniami koncepcyjnymi, co oznacza, że jest prawidłowe oraz że rzetelnie i jasno przedstawia we wszystkich istotnych aspektach sytuację majątkową i finansową, a także wynik finansowy jednostki, której sprawozdanie finansowe jest przedmiotem badania [3, art. 65 ust. 1].

Aby wydać opinię o badanym sprawozdaniu finansowym biegły rewident musi uzyskać dostateczne ilościowo i odpowiednie jakościowo dowody badania, umożliwiające mu sformułowanie wniosków będących podstawą wydania tejże opinii. Tak więc art. 65 ust. 6 Ustawy o rachunkowości stanowi, że opinia i raport powinny wynikać z zebranej i opracowanej w toku badania dokumentacji rewizyjnej. Powinna ona umożliwić biegłemu rewidentowi, nie biorącemu udziału w badaniu, przesłedzenie jego przebiegu i znalezienie uzasadnienia dla wyrażonej opinii o prawidłowości i rzetelności zbadanego sprawozdania finansowego.

Obowiązki biegłego rewidenta w zakresie usług atestacyjnych są regulowane w Polsce przez normy wykonywania zawodu, wydane przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów i zatwierdzone Uchwałą z dnia 12 listopada 2002 r., obowiązujące po raz pierwszy w badaniu sprawozdań finansowych sporządzonych za okres sprawozdawczy rozpoczęty 1 stycznia 2002 r. lub później. Normy te regulują następującą problematykę:

- Norma nr 1 „Ogólne zasady badania sprawozdań finansowych”.

- Norma nr 2 „Specyfika badania sprawozdań finansowych jednostek sektora finansowego”.
- Norma nr 3 „Badanie skonsolidowanych sprawozdań finansowych”.
- Norma nr 4 „Ogólne zasady dokonywania przeglądu sprawozdań finansowych”.
- Norma nr 5 „Zasady postępowania podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych w zakresie badania sprawozdań finansowych innych usług poświadczających, wykonywanych przez biegłych rewidentów”.

Podstawowe uregulowanie dotyczące badania sprawozdań finansowych zostały określone w normach nr 1 i 5. W normach tych określono m.in. cel badania sprawozdania finansowego, sposób badania, dowody badania, planowanie badania, dokumentację rewizyjną, kontrolę jakości prac rewizyjnych oraz archiwowanie dokumentacji rewizyjnej.

Biegłego rewidenta przeprowadzającego badanie lub kierującego badaniem sprawozdań finansowych powinny cechować:

- 1) bezstronność wynikająca z niezależności,
- 2) fachowość, kompetencje i staranność,
- 3) dyskrecja (zaufanie poufałości informacji),
- 4) kierowanie się przy badaniu sprawozdań finansowych normami wykonywania zawodu oraz osądem zawodowym,
- 5) krytycyzm i sceptycyzm zawodowy.

Rewizja finansowa charakteryzuje się wysokim, ale nie absolutnym poziomem pewności, czego wynikiem jest pozytywne zapewnienie dotyczące stwierdzeń wyrażonych w sprawozdaniu finansowym przez kierownictwo jednostki na użytek innych stron. Na poziom pewności wpływają:

- 1) osąd własny biegłego rewidenta,
- 2) badania wrywkowe,
- 3) ograniczenia systemów rachunkowości i kontroli wewnętrznej,
- 4) charakter dowodów badania – uprawdopodobniający, a nie rozstrzygający.

Podjęcie się badania sprawozdania finansowego jest najczęściej powiązane z ofertą pisemną przez podmiot uprawniony do badania. Przy czym sporządzenie oferty nie jest obowiązkowe, co potwierdza rozdz. II normy nr 5. Jednak, jeżeli ta oferta lub list intencyjny zostały złożone, to nie może on naruszać postanowień rozdz. II normy nr 5 oraz zasad etyki, w szczególności w obszarze działalności informacyjnej, którą szczegółowo reguluje rozdz. XI „Kodeksu etyki zawodowej biegłych rewidentów”. Ogłoszenia i informacje o świadczonych usługach zawodowych powinny być obiektywne, rzetelne i wyważone, np. nie powinny zawierać tzw. listów referencyjnych.

Warunki przeprowadzenia badania są zawarte w umowie o badanie sprawozdania finansowego, która powinna:

- 1) zostać zawarta pisemnie, o czym stanowi rozdz. II normy nr 5,

- 2) być zgodna w zakresie i przedmiocie z celem badania sprawozdania finansowego, określonym w art. 65 ust. 1 Ustawy o rachunkowości oraz w pkt 10 normy nr 1,
- 3) wskazywać obowiązki jednostki badanej oraz podmiotu uprawnionego do badania, zgodnie z zaleceniem pkt 11 normy nr 5,
- 4) stanowić element dokumentacji rewizyjnej (pkt 24 normy nr 5).

2. Niezależność biegłego rewidenta

W dokumentacji rewizyjnej powinny zostać udokumentowane bezstronność i niezależność biegłego rewidenta oraz podmiotu uprawnionego wobec badanej jednostki – co określają art. 66 ust. 1-3 Ustawy o rachunkowości, pkt 7.1-7.8 „Kodeksu etyki”. Potwierdzeniem bezstronności i niezależności podmiotu uprawnionego i biegłego rewidenta są oświadczenia pisemne powołujące się na art. 66 ust. 2 oraz 3 te same ustawy oraz rozdz. VII „Kodeksu etyki”. Oświadczenia te powinien złożyć:

- 1) podmiot uprawniony do badania,
- 2) biegły rewident przeprowadzający badanie lub kierujący badaniem,
- 3) osoby uczestniczące w badaniu (współpracujące z biegłym rewidentem); takiego obowiązku nie ma w przepisach „Prawa bilansowego” (ani w „Kodeksie etyki”).

Warunki niezależności i bezstronności podmiotu uprawnionego i biegłego rewidenta mają być spełnione na dzień wydania opinii. Jest nim dzień zakończenia badania zasadniczego. Jeżeli po zakończeniu badania zasadniczego biegły rewident dokonuje jeszcze zmian i korekt sprawozdania finansowego na skutek zdarzeń ujawnionych po dacie bilansu, które mają istotny wpływ na badane sprawozdanie finansowe, to data opinii oraz data zakończenia badania i data oświadczeń o niezależności ulegają przesunięciu. Przy czym zwraca się uwagę na zgodność dat: zakończenia badania, wydania opinii i sporządzenia raportu uzupełniającego opinie oraz oświadczeń o niezależności i bezstronności podmiotu uprawnionego i biegłego rewidenta badającego sprawozdanie finansowe.

Wyboru podmiotu uprawnionego do badania sprawozdania finansowego dokonuje organ zatwierdzający sprawozdanie finansowe, co określa art. 66 ust. 4 Ustawy o rachunkowości. Wybór ten powinien być udokumentowany w różnej postaci, w zależności od formy prawnej badanej jednostki. Mogą to być uchwały Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy (udziałowców), Rady Nadzorczej, jeżeli zapis statutu jednostki uprawnia do wyboru biegłego rewidenta, oraz inne szczególne zasady wyboru biegłego rewidenta przez organy założycielskie, organy samorządu terytorialnego, właściciela firm lub właścicieli w spółkach osobowych, realizowane poprzez podpisanie umowy o badanie przez właścicieli lub przez wszystkich współników spółki osobowej.

Cele i zadania dokumentacji rewizyjnej można określić jako (1, s. 92 i nast.):

1) dostarczenie dowodów uzasadniających stwierdzenia zawarte w opinii oraz w treści raportu biegłego rewidenta,

2) uzasadnienie wyciągniętych wniosków, będących podstawą wydania opinii,

3) utrwalenie przebiegu badania,

4) umożliwienie kierującemu badaniem i kierownictwu podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych kontroli wykonywania zadań przez osoby biorące udział w badaniu,

5) udokumentowanie częściowych wyników badania i umożliwienie dokonania uogólnień odnoszących się do osiągnięcia głównego celu badania,

6) zgromadzenie danych liczbowych i innych informacji niezbędnych i wystarczających do opracowania opinii biegłego rewidenta, raportu z przebiegu badania sprawozdania finansowego, uzupełniającego opinię, i wystąpienia porewizyjnego,

7) umożliwienie wykonywania czynności kontroli wewnętrznej usług badania sprawozdania finansowego, w tym kontroli ostatecznej rezultatów badania, a także czynności nadzoru samorządowego nad jakością usług,

8) ułatwienie przygotowania i przeprowadzania badań sprawozdań finansowych tej samej jednostki za kolejne lata.

Aby spełnić cele, które są stawiane dokumentacji rewizyjnej, proces badania sprawozdania finansowego podlega planowaniu. Stąd w dokumentacji rewizyjnej powinny się znajdować następujące dokumenty (oprócz wcześniej wymienionych):

1) plan badania, określony w pkt 35 normy nr 1,

2) program rzeczowy i czasowy badania, będący uszczegółowieniem planu według pkt 35 i 39 normy nr 1,

3) sprawozdanie finansowe przedłożone do badania – pkt 81b normy nr 1,

4) sprawozdanie finansowe, o którym wyrażono opinię, jeżeli różni się ono od sprawozdania przedłożonego do badania – pkt 81b normy nr 1,

5) oświadczenie kierownika badanej jednostki o odpowiedzialności za przedstawione do badania sprawozdanie finansowe i jego kompletność – pkt 81e normy nr 1,

6) wykaz wprowadzonych korekt łączących oba sprawozdania – pkt 81b normy nr 1,

7) sprawozdanie z działalności jednostki, jeżeli jest wymagane – pkt 81b normy nr 1,

8) kopie wydanej opinii i raportu – pkt 81c normy nr 1,

9) podsumowanie badania – wykaz korekt niewprowadzonych,

10) kopia ewentualnego pisma do Zarządu – pkt 81g normy nr 1,

11) kopia ewentualnego pisma o nadużyciach – pkt 81f normy nr 1,

12) dokumentacja robocza.

Plan badania, sporządzony pisemnie (pkt 35 normy nr 1), powinien zawierać:

- określenie ryzyka badania: ogólnego i specyficznego, ryzyka nieodłącznego i kontroli w poszczególnych obszarach badania wraz z oceną prawidłowości określenia tego ryzyka – pkt 35 normy nr 1,
- określenie strategii badania: ogólnej uwzględniającej sytuację badanej jednostki, ryzyko rozpoznane oraz wagę tego ryzyka i jego wpływ na prawidłowość sprawozdania finansowego – pkt 35 normy nr 1,
- dowody uzasadniające obniżenie ryzyka (nieodłącznego i kontroli) – pkt 17 normy nr 1.

Plan badania, opracowany na podstawie zasad określonych w rozdz. V normy nr 1, powinien być spójny z informacją o systemie księgowości i kontroli wewnętrznej badanej jednostki oraz skuteczności jej działania – pkt 38 normy nr 1.

Program badania określa szczegółowe zadania rewizyjne i ich realizację w czasie – plan i wykonanie. Zakres programu badania zostały określone przez pkt 35 i 39 normy nr 1. Powinien on uwzględniać przewidywane ryzyko nieodłączne kontroli i przeoczenia, a także możliwości wykorzystania badań przeprowadzonych przez inne osoby. Zarówno plan, jak i program badania powinny być bieżąco aktualizowane – pkt 40 normy nr 1.

Aby ustalić strategię badania, opracować plan oraz program badania, biegły rewident musi pozyskać i poddać ocenie informacje o skali badanej jednostki – pkt 37 normy nr 1. Informacje te dotyczą:

- 1) otoczenia gospodarczego prawnego badanej jednostki,
- 2) charakterystyki działalności badanej jednostki,
- 3) wstępnej analizy finansowej,
- 4) wstępnego rozpoznania możliwości kontynuowania działalności,
- 5) opisu stosowanych systemów rachunkowości oraz kontroli wewnętrznej i dokonań ich oceny,
- 6) opisu przyjętych zasad wyceny aktywów i pasywów.

Sprawozdanie finansowe po badaniu, opinia i raport uzupełniający opinię powinny być kompletne. Kompletność ta dotyczy wymogów formalnych, a mianowicie jednakowych dat opinii i raportu uzupełniającego opinię.

Kompletność merytoryczna opinii i raportu wynika z art. 65 ust. Ustawy o rachunkowości, rozdz. IX, X normy nr 1, pkt 8 i 9 normy nr 2, rozdz. IV normy nr 3 i rozdz. III normy nr 4. Przepisy te określają zawartość merytoryczną opinii i raportu – wymagane stwierdzenia w opinii w zależności od jej rodzaju oraz wymagane części i stwierdzenia w raporcie uzasadniające opinię. Oznacza to, że opinia i raport muszą być ze sobą spójne merytorycznie, np. czy zastrzeżenia zawarte w opinii są uzasadnione w raporcie (pkt 75g normy nr 1). Stanowisko wyrażone w opinii i raporcie powinno mieć swoje uzasadnienie w dokumentacji rewizyjnej dotyczącej badanego sprawozdania finansowego, czego wymaga art. 65 ust. 6 Ustawy o rachunkowości.

3. Dowody badania sprawozdania finansowego

Biegły rewident badający sprawozdania finansowe powinien uzyskać dostateczne i odpowiednie dowody badania, umożliwiające mu ocenę stwierdzeń wyrażonych w sprawozdaniu finansowym przez kierownictwo jednostki. Stwierdzenia te dotyczą:

- 1) istnienia na dzień bilansowy wykazanych w sprawozdaniu finansowym aktywów i pasywów, w tym także zobowiązań publiczno-prawnych,
- 2) sprawowania kontroli przez jednostkę, względnie realizacji obowiązku zaspokojenia zobowiązań wykazanych na dzień bilansowy,
- 3) wystąpienia w badanym okresie zdarzeń i operacji gospodarczych wykazanych w sprawozdaniu finansowym,
- 4) kompletności ujęcia aktywów, pasywów, zdarzeń i operacji gospodarczych oraz innych ujawnionych danych dotyczących okresu objętego sprawozdaniem finansowym,
- 5) prawidłowości wyceny aktywów i pasywów,
- 6) ujęcia zdarzeń i operacji gospodarczych w prawidłowej kwocie i przypisania wynikających z nich przychodów, zysków nadzwyczajnych, kosztów i strat nadzwyczajnych do okresu, którego dotyczą,
- 7) prezentacji we właściwych częściach sprawozdania finansowego poszczególnych sald aktywów i pasywów, przychodów i zysków nadzwyczajnych oraz kosztów i strat nadzwyczajnych.

Zgodnie z pkt 27 normy nr 1, każde z tych stwierdzeń w odniesieniu do każdego obszaru badania powinno być udokumentowane innym (odrębnym) dowodem badania. Dowody badania poszczególnych obszarów powinny być wiarygodne. Na wiarygodność dowodów badania mają wpływ następujące źródła:

- 1) zewnętrzne i wewnętrzne,
- 2) wizualne, pisemne i ustne,

oraz skuteczność systemu księgowości i kontroli wewnętrznej. Dowody badania uzyskuje się dzięki odpowiedniemu połączeniu badań zgodności z badaniami wiarygodności. Badania zgodności są to testy dotyczące zaprojektowania i skutecznego działania systemu księgowości i kontroli wewnętrznej jednostki. W efekcie badań zgodności można stwierdzić, czy:

- 1) kontrola wewnętrzna jest skuteczna,
- 2) system kontroli jest szczelny, posiada luki,
- 3) kontrola wewnętrzna jest skuteczna.

Ocena kontroli wewnętrznej i ocena jej skuteczności mają wpływ na badania wiarygodności. Badanie wiarygodności wykorzystuje testy mające na celu wykrycie istotnych nieprawidłowości sprawozdania finansowego poprzez szczegółowe badanie transakcji i sald oraz poprzez procedury analityczne.

Uzyskiwanie dowodów badania przez biegłego rewidenta odbywa się poprzez różne procedury. Procedurami tymi są:

- 1) inspekcja (przeгляд i porównanie):

- dokumentów sporządzonych i przechowywanych przez stronę trzecią,
 - dokumentów sporządzonych i przechowywanych przez jednostkę,
 - dokumentów sporządzonych przez stronę trzecią i przechowywanych przez jednostkę;
- 2) obserwacja, czyli przyglądanie się czynnościom lub wykonywanym zadaniom, np. obserwacja spisu z natury;
 - 3) zapytania i potwierdzenia, czyli pisemne i ustne rozmowy (wywiady);
 - 4) przeliczenia – niezależne obliczenia lub sprawdzenie arytmetyczne;
 - 5) procedury analityczne w postaci analizy trendów i wykrycie wahań.

Każdy obszar badania wymaga innych metod właściwych dla rewizji finansowej (pkt 6 normy nr 1). Są obszary badania wymagające badania pełnego, np. kapitały, należności długoterminowe, zobowiązania długoterminowe. Przychody i koszty powinny być badane poprzez procedury analityczne. Inne obszary badania, w szczególności salda lub transakcje mnogie, wymagają odpowiedniego doboru prób do badania. Stąd dobór prób do badania w poszczególnych obszarach powinien być powiązany z istotnością cząstkową ustaloną dla danego badanego obszaru z uwzględnieniem odpowiedniego poziomu ryzyka przeoczenia w powiązaniu z ryzykiem nieodłącznym i ryzykiem kontroli (pkt 17, 18 i 34 normy nr 1). Powiązanie obszarów badania z istotnością cząstkową oznacza, że salda lub transakcje danego obszaru powyżej istotności cząstkowej powinny być objęte badaniem pełnym. Pozostałe salda lub transakcje poniżej progu istotności cząstkowej powinny być objęte badaniem wrywkowym. Dobór prób do badania wrywkowego może być ukierunkowany lub losowy. Decyzja dotycząca metody ustalenia próby do badania jest decyzją biegłego rewidenta przeprowadzającego badanie lub kierującego badaniem sprawozdania finansowego. Im wyższe określone ryzyko badania ustalono dla danego obszaru badania, tym bardziej liczne powinny być próby do badania.

Zgodnie z art. 66 ust. 5 Ustawy o rachunkowości termin zawarcia umowy o badanie powinien umożliwić biegłemu rewidentowi udział w inwentaryzacji znaczących składników majątkowych. Udział biegłego rewidenta w inwentaryzacji ma na celu potwierdzenie istnienia, kompletności i przydatności tych składników (por. pkt 42 i 43 normy nr 1). Jeżeli biegły rewident nie mógł uczestniczyć w inwentaryzacji, a składniki te są istotne z punktu widzenia aktywów jednostki, to biegły powinien zastosować procedury zastępcze, np. powtórna inwentaryzacja niektórych składników majątku. Jeżeli stan zapasów stanowi znaczący składnik aktywów jednostki, a biegły rewident nie mógł wziąć udziału w inwentaryzacji ani zastosować procedur zastępczych, to zachodzi ograniczenie zakresu badania. Ograniczenie zakresu badania wymaga od biegłego rewidenta napisania o tym fakcie w opinii lub w raporcie.

4. Dowody badania zdarzeń po dacie bilansu, transakcji powiązanych oraz kontynuacji działalności

Przed sporządzeniem opinii i raportu uzupełniającego opinię biegły rewident powinien się upewnić, że w badanym sprawozdaniu finansowym uwzględniono

skutki wszystkich istotnych zdarzeń, które wystąpiły między dniem bilansowym a dniem zakończenia badania, tj. dniem wyrażenia opinii. Zdarzenia po dacie bilansu mogą dostarczyć nowych informacji o stanie aktywów i pasywów jednostki na dzień bilansowy lub mogą wskazywać na zmiany w aktywach i pasywach, jakie nastąpiły po dniu bilansowym. Zdarzenia po dacie bilansu podlegają badaniu przez biegłego rewidenta według tych samych procedur badania, które stosował on do sald i transakcji objętych badanym sprawozdaniem finansowym. W badaniu tym biegły rewident powinien uzyskać stosowne dowody, potwierdzające, że wszystkie istotne zdarzenia, jakie wystąpiły po dniu bilansowym, zostały rozpoznane, a ich skutki ujęto w sprawozdaniu finansowym – o ile mają istotne znaczenie albo ujawniono je w dodatkowych informacjach i objaśnieniach (pkt 47 normy nr 1).

Biegły rewident badający sprawozdanie finansowe ma obowiązek wyrażenia zdania dotyczącego zdolności jednostki do kontynuacji działalności. Wykonanie tego obowiązku powinno zostać uwzględnione w momencie planowania oraz przeprowadzenia badania (pkt 48 normy nr 1); należy je udokumentować odpowiednimi i wystarczającymi dowodami rewizyjnymi. O swoich ustaleniach, jeżeli istnieją zagrożenia kontynuacji działalności, w zależności od skali tych zagrożeń, biegły rewident powinien napisać w opinii lub w raporcie.

Ocenie przez biegłego rewidenta podczas badania sprawozdania finansowego podlegają także transakcje z jednostkami powiązanymi w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 43 Ustawy o rachunkowości. Wymaga to w szczególności zbadania kompletności wykazu tych jednostek, prawidłowości wyodrębnienia w ewidencji i w sprawozdaniu tych transakcji i sald, prawidłowości wyceny, odpłatności za te transakcje itd. (por. pkt 51 normy nr 1). Badanie to powinno zostać w sposób kompletny i wiarygodny udokumentowane, z zastosowaniem właściwych procedur (oświadczeń pisemnych, analizy porównawczej, sprawdzenia dokumentacji itd.).

Biegły rewident może wykonywać badanie sam, bezpośrednio, lub kierować badaniem. W przypadku gdy biegły rewident kieruje badaniem w dokumentacji rewizyjnej swoje odzwierciedlenie powinny znaleźć: nadzór, instrukcja dla osób przeprowadzających badanie oraz uwagi do przeprowadzonych badań i wyciągniętych wniosków. Z dokumentów roboczych powinny wynikać zakres i czas przeprowadzenia badania przez personel pomocniczy (pkt 79 normy nr 1).

5. Podsumowanie

Dokumentacja rewizyjna oraz dokumenty finalne z badania powinny w podmiocie uprawnionym zostać objęte kontrolą wewnętrzną (rozdz. V normy nr 5). Podmiot uprawniony do badania musi przyjąć zasady kontroli (pkt 21 normy nr 5), które powinny obejmować kontrolę bieżącą, kontrolę końcową, sposób udokumentowania kontroli oraz zasady oceny dokumentacji rewizyjnej, zgodnie z art. 65 ust. 6 Ustawy o rachunkowości.

Istotnym problemem dotyczącym usług audytorskich są ceny za badanie sprawozdania finansowego. Zagadnienie to tylko częściowo jest regulowane przez „Kodeks etyki” w pkt 9.2 i 10.7, w których zaleca się ustalenie pracochłonności poszczególnych projektów oraz zwraca się uwagę na zagrożenie wynikające ze stosowania cen poniżej kosztów własnych.

Dokumentacja robocza może mieć następujące formy:

- 1) dokumentów o charakterze autorskim,
- 2) dokumentów ujednoczonych przez podmiot uprawniony do badania częściowo,
- 3) dokumentów ujednoczonych przez podmiot uprawniony do badania całkowicie.

Każda z tych form jest dozwolona, jednak każdy dokument roboczy, zgodnie z pkt 79 normy nr 1, powinien spełniać wymogi formalne. Wymogi formalne dokumentów roboczych dotyczą:

- 1) oznaczenia nazwą lub symbolem badanej jednostki,
- 2) wskazania roku obrotowego, którego badanie dotyczy,
- 3) określenia treści dokumentów (obszaru badania),
- 4) podpisu sporządzającego lub przyjmującego dokument,
- 5) daty sporządzenia.

Dokumentacja rewizyjna powinna być uporządkowana tematycznie (obszarami badania) i objęta spisem (pkt 26 normy nr 1).

Literatura

- [1] *Normy wykonywania zawodu*, „Biuletyn KRBR nr 53” z 15 grudnia 2002 r.
 [2] *Międzynarodowe Standardy Rewizji Finansowej 2001*, SKwP, Warszawa 2002.
 [3] Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst po zmianach: DzU 2002 nr 76).

AUDIT REPORT DOCUMENTATION VS. REQUIREMENTS WITHIN THE SCOPE OF AUDITOR PROFESSION STANDARDS

Summary

Audit documents that are the result of a financial statement research, contain a set of audit evidence which allow to reach justified conclusions. These conclusions will be the foundation to giving an opinion about this financial statement. This documentary evidence should be sufficient and of appropriate quality for each statement presented by and auditor in his opinion and financial statement report.

Dr Jadwiga Szafraniec, biegły rewident, jest asystentem w Katedrze Teorii Rachunkowości i Analizy Finansowej Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu.